

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS DIREKTIV 1999/31/EG

av den 26 april 1999

om deponering av avfall

(EGT L 182, 16.7.1999, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 av den 29 september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
► <u>M3</u>	Rådets direktiv 2011/97/EU av den 5 december 2011	L 328	49	10.12.2011

RÅDETS DIREKTIV 1999/31/EG

av den 26 april 1999

om deponering av avfall

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. Rådets resolution av den 7 maj 1990 om avfallspolitik ⁽⁴⁾ välkomnar och stöder gemenskapens strategidokument och uppmanar kommissionen att föreslå kriterier och standarder för bortskaffande av avfall genom deponering.
2. Enligt rådets resolution av den 9 december 1996 om avfallspolitik bör inom hela gemenskapen deponering av avfall i framtiden endast ske under säkra och kontrollerade förhållanden.
3. För att hushålla med naturresurser och undvika onödig markanvändning bör uppkomst av avfall förebyggas samt återanvändning och återvinning av avfall liksom användning av återvunna material och återvunnen energi uppmuntras.
4. Ytterligare uppmärksamhet bör ägnas åt frågorna om förbränning av kommunalt avfall och icke-farligt avfall, kompostering, biologisk metangasbildning samt behandling av muddringsslam.
5. Enligt principen att förorenaren betalar är det nödvändigt att bland annat beakta alla skador på miljön som en deponi ger upphov till.
6. Deponering, liksom varje annat slag av avfallshantering, bör övervakas och hanteras på ett lämpligt sätt så att potentiellt skadliga effekter på miljön och risker för människors hälsa förebyggs eller minskas.
7. Det är nödvändigt att vidta lämpliga åtgärder för att undvika att avfall överges, dumpas eller bortskaffas på ett okontrollerat sätt. Deponierna måste därför kunna övervakas med avseende på de ämnen som finns i det deponerade avfallet. Dessa ämnen bör, så långt möjligt, reagera enbart på förutsebara sätt.

⁽¹⁾ EGT C 156, 24.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EGT C 355, 21.11.1997, s. 4.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 19 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998, s. 196), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 juni 1998 (EGT C 333, 30.10.1998, s. 15) och Europaparlamentets beslut av den 9 februari 1999 (EGT C 150, 28.5.1999, s. 78).

⁽⁴⁾ EGT C 122, 18.5.1990, s. 2.

▼B

8. Både mängden av och farligheten hos avfall som är avsett att deponeras bör i förekommande fall minskas. Avfallshanteringen bör underlättas och återvinning gynnas. Användningen av behandlingsprocesser bör därför uppmuntras för att säkerställa att deporteringen är förenlig med målen i detta direktiv. Definitionen av behandling omfattar också sortering.
9. Medlemsstaterna bör kunna tillämpa närhetsprincipen och självförsörjandeprincipen för bortskaffande av sitt avfall på gemenskapsnivå och på nationell nivå, i enlighet med rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾. Med en hög miljöskyddsnivå som utgångspunkt måste målen i detta direktiv fullföljas och klargöras genom upprättande av ett adekvat och integrerat nätverk av behandlingsanläggningar.
10. Skillnaderna mellan tekniska standarder för bortskaffande av avfall genom deponering och de lägre kostnader som är förknippade med detta kan leda till ökat bortskaffande av avfall i anläggningar med låg miljöskyddsstandard, och därigenom skapa ett potentiellt allvarligt hot mot miljön därför att avfall transporteras över onödigt långa sträckor och till följd av olämpliga bortskaffandeförfaranden.
11. Det är följaktligen nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa tekniska standarder för deponering av avfall för att skydda, bevara och förbättra miljö kvaliteten inom gemenskapen.
12. Det är nödvändigt att klart ange de krav som deponier måste uppfylla vad beträffar lokalisering, villkorsreglering, skötsel, kontroll, avslutning samt åtgärder för förebyggande av och skydd mot alla slags miljöhot på både kort och lång sikt, och särskilt mot förorening av grundvattnet genom lakvatteninfiltration i marken.
13. Det är mot bakgrund av det föregående nödvändigt att klart definiera deponiklasser och typer av avfall som kan tas emot vid deponier av de olika klasserna.
14. Platser för tillfällig lagring av avfall bör uppfylla de relevanta kraven i direktiv 75/442/EEG.
15. Återvinning, i enlighet med direktiv 75/442/EEG, av inert eller icke-farligt avfall som är lämpligt för användning vid restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål, behöver inte utgöra en deponeringsverksamhet.
16. Åtgärder bör vidtas för att minska deponiers produktion av metangas, bland annat för att minska den globala uppvärmningen, genom minskad deponering av biologiskt nedbrytbart avfall och genom krav på införande av deponigaskontroll.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

▼B

17. De åtgärder som vidtas för att minska deponeringen av biologiskt nedbrytbart avfall bör också syfta till att uppmuntra separat insamling av biologiskt nedbrytbart avfall, sortering i allmänhet, återvinning och återanvändning.

18. På grund av särdragen hos deponeringsmetoden för bortskaffande av avfall är det nödvändigt att införa ett särskilt tillståndsförfarande för alla deponiklasser i enlighet med de allmänna tillståndskrav som redan fastställts i direktiv 75/442/EEG och de allmänna kraven i direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽¹⁾. Den behöriga myndigheten måste kontrollera att deponin är förenlig med ett sådant tillstånd inom ramen för en besiktning innan verksamheten påbörjas.

19. Det är lämpligt att i varje enskilt fall kontrollera om avfallet kan placeras i den deponi som är avsedd att användas för det, och detta gäller särskilt i fråga om farligt avfall.

20. För att förebygga hot mot miljön är det nödvändigt att införa ett enhetligt förfarande för mottagning av avfall som bygger på ett klassificeringsförfarande, som särskilt inbegriper standardiserade gränsvärden, för avfall som kan tas emot i de olika deponiklasserna. För detta ändamål måste ett konsekvent och standardiserat system för karakterisering av avfall, provtagning och analys utarbetas i tillräckligt god tid för att underlätta genomförandet av detta direktiv. Mottagningskriterierna måste vara särskilt tydliga när det gäller inert avfall.

21. I avvaktan på att sådana analysmetoder eller nödvändiga gränsvärden för karakterisering utarbetas, kan medlemsstaterna för tillämpningen av detta direktiv behålla eller upprätta, nationella förteckningar över avfall som kan tas emot eller inte kan tas emot för deponering eller ställa upp kriterier, inklusive gränsvärden, som liknar dem som i detta direktiv har angivits för det enhetliga mottagningsförfarandet.

22. För visst farligt avfall som skall tas emot i deponier för icke-farligt avfall bör den tekniska kommittén utarbeta kriterier för mottagning.

23. Det är nödvändigt att fastställa gemensamma övervakningsförfaranden under driftfasen och efterbehandlingsfasen för en deponi så att eventuella negativa miljöeffekter av deponin kan identifieras och lämpliga åtgärder för rättelse kan vidtas.

24. Det är nödvändigt att avgöra när och hur en deponi bör avslutas samt huvudmannens skyldigheter och ansvar för platsen under efterbehandlingsperioden.

25. Deponier som har avslutats före tidpunkten för direktivets överföring bör inte omfattas av dess bestämmelser om avslutningsförfarande.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

26. De framtida driftsvillkoren för befintliga deponier bör bestämmas så att nödvändiga åtgärder inom en särskilt angiven tidsperiod kan vidtas för att på grundval av en platsspecifik anpassningsplan anpassa dessa deponier till detta direktiv.

27. När det gäller huvudmän för befintliga deponier som, i enlighet med nationella bindande bestämmelser som är likvärdiga med bestämmelserna i artikel 14 i detta direktiv, redan har lagt fram de handlingar som avses i artikel 14.a i detta direktiv före dess ikraftträdande och för vilka den behöriga myndigheten har tillåtit fortsatt drift behöver dessa handlingar inte läggas fram på nytt och den behöriga myndigheten behöver inte ge något nytt tillstånd.

28. Huvudmannen skall med hjälp av en ekonomisk säkerhet eller på annat likvärdigt sätt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa fullgörande av alla de skyldigheter som följer av tillståndet, inklusive dem som rör avslutningsproceduren och efterbehandlingen av platsen.

29. Åtgärder bör vidtas för att säkerställa att det deponeringspris som tas ut ger täckning för alla kostnader som har samband med inrättande och drift av anläggningen, inklusive, så långt det är möjligt, den ekonomiska säkerhet eller motsvarande som huvudmannen måste ställa och den beräknade kostnaden för att avsluta deponin, inklusive nödvändiga efterbehandlingsåtgärder.

30. Om en behörig myndighet anser att det är osannolikt att en deponi innebär risker för miljön under längre tid än under en viss period får de beräknade kostnader som skall omfattas av det pris som huvudmannen skall ta ut begränsas till den perioden.

31. Det är nödvändigt att säkerställa en riktig tillämpning av bestämmelserna för att genomföra detta direktiv inom hela gemenskapen och att se till att huvudmän och personal vid en deponi får den utbildning och kunskap som krävs för att erhålla de nödvändiga färdigheterna.

32. Kommissionen måste utarbeta ett enhetligt förfarande för mottagning av avfall och upprätta en standardiserad klassificering av avfall som kan tas emot vid en deponi i enlighet med det kommittéförfarande som anges i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

33. Anpassning av bilagorna till detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och standardisering av metoder för övervakning, provtagning och analys måste genomföras med hjälp av samma kommittéförfarande.

34. Medlemsstaterna måste regelbundet till kommissionen sända rapporter om genomförandet av detta direktiv, varvid särskild hänsyn skall tas till de nationella strategier som skall utarbetas i enlighet med artikel 5. Kommissionen skall rapportera till Europaparlamentet och rådet på grundval av dessa rapporter.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Övergripande mål

1. I syfte att uppfylla de krav som ställs i direktiv 75/442/EEG, särskilt artiklarna 3 och 4 i detta, är detta direktivs mål att genom stränga operativa och tekniska krav på avfall och deponier tillhandahålla åtgärder, förfaranden och ledning för att förebygga eller så långt möjligt minska avfallsdeponeringens negativa effekter på miljön, särskilt när det gäller förorening av ytvatten, grundvatten, mark och luft, och på den globala miljön, inbegripet växthuseffekten, samt alla risker deponering av avfall kan medföra för människors hälsa, under deponins hela livscykel.

2. I fråga om deponiernas tekniska egenskaper innehåller detta direktiv, när det gäller sådana deponier som omfattas av direktiv 96/61/EG, relevanta tekniska krav för den konkreta utformningen av de allmänna kraven i det direktivet. De relevanta kraven i direktiv 96/61/EG skall anses uppfyllda om kraven i detta direktiv efterlevs.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *Avfall*: varje ämne eller föremål som omfattas av direktiv 75/442/EEG,
- b) *kommunalt avfall*: hushållsavfall och annat avfall, som på grund av sina egenskaper eller sin sammansättning liknar hushållsavfall,
- c) *farligt avfall*: allt avfall som omfattas av artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽¹⁾,
- d) *icke-farligt avfall*: avfall som inte omfattas av punkt c,
- e) *inert avfall*: avfall som inte genomgår några väsentliga fysikaliska, kemiska eller biologiska förändringar. Inert avfall löses inte upp, brinner inte och reagerar inte fysikaliskt eller kemiskt på något annat sätt, inte heller bryts det ned biologiskt eller inverkar på andra material som det kommer i kontakt med på ett sätt som kan orsaka skador på miljön eller människors hälsa. Den totala lakbarheten och det totala föroreningsinnehållet i avfallet samt ekotoxiciteten hos lakvattnet skall vara obetydliga och får framför allt inte äventyra kvaliteten på yt- och/eller grundvatten,
- f) *underjordsförvar*: permanent anläggning för lagring av avfall i en djup geologisk hållighet, exempelvis en salt- eller kaliumgruva,

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

▼ B

g) *deponi*: upplagsplats för avfall på eller i jorden (det vill säga under mark), inklusive

— interna upplag (det vill säga en deponi där en avfallproducent själv hanterar avfall på produktionsplatsen), samt

— en permanent plats (det vill säga för mer än ett år) för tillfällig lagring av avfall

men med uteslutande av

— anläggningar där avfall omlastas för att beredas för vidare transport för återvinning, behandling eller bortskaffande på annan plats, samt

— lagring av avfall innan det återvinns eller behandlas för en period av som regel mindre än tre år, eller

— lagring av avfall innan det bortskaffas för en period av mindre än ett år,

h) *behandling*: användning av fysikaliska, termiska, kemiska eller biologiska metoder, inklusive sortering, som ändrar avfallets egenskaper så att dess mängd eller farlighet minskas, hanteringen underlättas eller återvinning gynnas.

i) *lakvatten*: all vätska som rinner genom det deponerade avfallet och som tränger ut ur eller innehålls i en deponi,

j) *deponigas*: alla gaser som genereras från det deponerade avfallet,

k) *eluat*: den lösning som erhålls vid ett lakttest i laboratorium,

l) *huvudman*: den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för en deponi i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där deponin finns. Denna person får bytas ut mellan anläggningsfasen och efterbehandlingsfasen,

m) *biologiskt nedbrytbart avfall*: allt avfall som kan genomgå anaerob eller aerob nedbrytning, såsom livsmedels- och trädgårdsavfall, papper och kartong,

n) *innehavare*: den som producerar avfallet eller den fysiska eller juridiska person som äger eller är i besittning av det,

o) *sökande*: en person som ansöker om tillstånd för en deponi enligt detta direktiv,

p) *behörig myndighet*: den myndighet som medlemsstaterna utser som ansvarig för att utföra de åligganden som följer av detta direktiv,

q) *flytande avfall*: allt avfall i flytande form, inbegripet spillvatten men med undantag av slam,

▼B

r) *glesbebyggelse*: bebyggelse

- med högst 500 invånare per kommun eller bebyggelse och högst 5 invånare per kvadratkilometer och
- där avståndet till närmaste tätort med minst 250 invånare per kvadratkilometer är minst 50 kilometer eller från vilket det är svårt att nå dessa närmaste tätorter på landsväg beroende på svåra meteorologiska förhållanden under en betydande del av året.

Artikel 3

Räckvidd

1. Medlemsstaterna skall tillämpa detta direktiv på alla deponier enligt definitionen i artikel 2 g.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av befintlig gemenskapslagstiftning skall följande vara uteslutet från direktivets räckvidd:

- Spridning av slam, inklusive avloppsslam och slam från muddringsverksamhet och liknande material, för gödnings- eller jordförbättringsändamål.
- Användning av lämpligt inert avfall vid restaurering och utfyllnadsarbete, eller för byggnadsändamål i deponier.
- Deponering av icke-farligt muddringsslam längs med mindre vattenvägar, från vilka det har muddrats, och av icke-farligt slam i ytvatten, inbegripet botten.
- Deponering av icke-förorenad jord eller icke-farligt inert avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning, behandling och lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 75/442/EEG får medlemsstaterna, efter eget val, förklara att deponering av annat icke-farligt avfall än inert avfall, enligt den definition som uppställs av den kommitté som inrättas enligt artikel 17, vilket uppkommer vid prospektering och utvinning, behandling och lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott och deponeras på ett sådant sätt att det hindrar förorening av miljön eller skador på människors hälsa, får undantas från bestämmelserna i punkterna 2 och 3.1—3 i bilaga I.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 75/442/EEG får medlemsstaterna, efter eget val, förklara att delar av eller hela artiklarna 6.d, 7.i, 8.a iv, 10, 11.1 a, 11.1 b, 11.1 c, 12.a och 12.c i detta direktiv samt punkterna 3 och 4 i bilaga I, bilaga II (utom punkt 3 nivå 3 och punkt 4) och punkterna 3—5 i bilaga III till detta direktiv inte skall vara tillämpliga på

a) deponeringsanläggningar för icke-farligt eller inert avfall med en sammanlagd kapacitet på högst 15 000 ton eller med en årlig tillförsel av högst 1 000 ton på öar, om det endast finns en deponi på ön och om denna är avsedd uteslutande för deponering av avfall som uppkommit på den ön. När den sammanlagda kapaciteten för denna deponi har utnyttjats skal varje ny deponi som inrättas på ön uppfylla kraven i detta direktiv,

▼B

- b) deponeringsanläggningar för icke-farligt eller inert avfall i glesbebyggelser, förutsatt att deponianläggningen är avsedd för deponering av avfall som uteslutande uppkommit i glesbebyggelsen.

Senast två år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall medlemsstaterna till kommissionen anmäla en förteckning över de öar och glesbebyggelser som skall vara undantagna. Kommissionen skall offentliggöra förteckningen över öarna och glesbebyggelserna.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 75/442/EEG får medlemsstaterna, efter eget val, förklara att deponering under mark enligt artikel 2 f i detta direktiv kan undantas från bestämmelserna i artikel 13.d och i punkterna 2 (utom första strecksatsen) samt 3—5 i bilaga I och i punkterna 2, 3 och 5 i detta direktiv i bilaga III.

*Artikel 4***Deponiklasser**

Varje deponi skall hänföras till någon av följande klasser:

- Deponi för farligt avfall.
- Deponi för icke-farligt avfall.
- Deponi för inert avfall.

*Artikel 5***Avfall som inte tas emot och behandling som inte accepteras vid en deponi**

1. Medlemsstaterna skall senast två år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 ställa upp en nationell strategi för att nedbringa mängden biologiskt nedbrytbart avfall som går till deponier och anmäla denna strategi för kommissionen. Denna strategi bör omfatta åtgärder för att nå de mål som anges i punkt 2, i synnerhet genom återanvändning, kompostering och framställning av biogas eller material-/energiåtervinning. Inom trettio månader från den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport som innehåller en sammanställning av de nationella strategierna.

2. Genom denna strategi skall följande säkerställas:

- a) Senast fem år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier ha nedbringats till 75 % av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1995 eller det senaste år före 1995 för vilket standardiserade Eurostatuppgifter finns tillgängliga.
- b) Senast åtta år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier ha nedbringats till 50 % av den totala mängden (vikt) av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som producerades 1995 eller det senaste år före 1995 för vilket standardiserade Eurostatuppgifter finns tillgängliga.
- c) Senast femton år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier ha nedbringats till 35 % av den totala mängden (vikt) biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som producerades 1995 eller det senaste år före 1995 för vilket standardiserade Eurostatuppgifter finns tillgängliga.

▼B

Två år före den tidpunkt som anges i punkt c skall rådet på nytt granska ovanstående mål på grundval av en rapport från kommissionen om medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de mål som anges i punkterna a och b, om det är lämpligt åtföljd av ett förslag för att bekräfta eller ändra detta mål i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd.

De medlemsstater som 1995 eller det senaste år före 1995 vilket standardiserade Eurostatuppgifter finns tillgängliga lät mer än 80 % av sitt insamlade kommunala avfall gå till deponier får senarelägga uppnåendet av de mål som anges i punkterna a, b eller c med högst fyra år. Medlemsstater som avser att utnyttja denna bestämmelse skall i förväg underrätta kommissionen om sitt beslut. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater och Europaparlamentet om dessa beslut.

Genomförandet av bestämmelserna i föregående stycke får inte under några omständigheter medföra att målet i punkt c uppnås senare än fyra år efter den tidpunkt som anges i punkt c.

3. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att följande avfall inte tas emot vid en deponi:

- a) Flytande avfall
- b) Avfall som, beroende på de förhållanden som råder i en deponi, är explosivt, frätande, oxiderande, mycket brandfarligt eller brandfarligt, enligt definitionen i bilaga 3 till direktiv 91/689/EEG.
- c) Sjukvårdsavfall och annat kliniskt avfall från medicinska eller veterinärmedicinska verksamheter, som är smittfarligt enligt definitionen (egenskap H9 i bilaga 3) i direktiv 91/689/EEG samt avfall som omfattas av punkt 14 (bilaga 1 A) i det direktivet.
- d) Hela begagnade däck, två år från och med den tidpunkt som anges i artikel 18.1 med undantag av däck som används som byggnadsmaterial, samt fragmenterade begagnade däck, fem år från och med den tidpunkt som anges i artikel 18.1 (med undantag i båda fallen för cykeldäck och däck med en yttre diameter på mer än 1 400 mm).
- e) Varje annat slag av avfall som inte uppfyller de mottagningskriterier som bestämts i enlighet med bilaga II.

4. Utspädning eller blandning av avfall enbart för att iakttta mottagningskriterierna för avfall skall vara förbjuden.

Artikel 6

Avfall som skall tas emot i de olika deponiklasserna

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att

- a) endast behandlat avfall deponeras. Denna bestämmelse behöver inte tillämpas på inert avfall för vilket behandling inte är tekniskt genomförbar eller på något annat avfall med avseende på vilket sådan behandling inte bidrar till uppfyllande av de mål som anges i artikel 1 genom minskning av mängden avfall eller riskerna för människors hälsa eller miljön,
- b) endast farligt avfall som uppfyller de kriterier som har ställts upp i enlighet med bilaga II förs till en deponi för farligt avfall,

▼B

- c) deponier för icke-farligt avfall får användas
- i) för kommunalt avfall,
 - ii) för icke-farligt avfall av något annat ursprung som uppfyller de kriterier för mottagning av avfall vid deponier för icke-farligt avfall som har ställts upp i enlighet med bilaga II,
 - iii) för stabilt, icke-reaktivt farligt avfall (exempelvis avfall som har solidifierats eller förglasats) med lakningsegenskaper som är likvärdiga med dem som gäller för icke-farligt avfall enligt punkt ii och som uppfyller de relevanta kriterierna för mottagning enligt bilaga II. Detta avfall får inte deponeras i celler som är avsedda för biologiskt nedbrytbart icke-farligt avfall,
- d) deponier för inert avfall skall användas endast för inert avfall.

*Artikel 7***Ansökan om tillstånd**

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att en ansökan om tillstånd för en deponi åtminstone skall innehålla följande uppgifter:

- a) Sökandens och, om det rör sig om olika enheter, huvudmannens identitet.
- b) En beskrivning av de slag och de totala mängder av avfall som skall deponeras.
- c) Föreslagen kapacitet för deponin.
- d) En beskrivning av platsen, inklusive dess hydrogeologiska och geologiska egenskaper.
- e) Föreslagna metoder för att förebygga och minska förorening.
- f) Föreslagen plan för drift, övervakning och kontroll.
- g) Föreslagen avslutnings- och efterbehandlingsplan.
- h) Om en miljökonsekvensbeskrivning krävs i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾, de uppgifter som exploitören lämnar i enlighet med artikel 5 i det direktivet.
- i) Sökandens ekonomiska säkerhet, eller motsvarande, enligt vad som krävs enligt artikel 8.a iv i detta direktiv.

Sedan en ansökan om ett tillstånd har godkänts skall denna information på begäran för statistiska ändamål göras tillgänglig för de behöriga nationella statistikmyndigheterna och gemenskapens behöriga statistiska organ.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet ändrat genom direktiv 97/11/EG (EGT L 73, 14.3.1997, s. 5).

▼B*Artikel 8***Villkor för tillstånd**

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att

- a) den behöriga myndigheten inte skall utfärda tillstånd för deponering om inte följande villkor uppfylls:
 - i) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.4 och 3.5 skall deponeringsprojektet uppfylla samtliga relevanta krav i detta direktiv, inklusive bilagorna.
 - ii) Skötseln av deponin skall anförtros en fysisk person som är tekniskt kompetent att sköta anläggningen. Yrkesmässig och teknisk utveckling samt utbildning av deponihuvudmän och personal skall anordnas.
 - iii) Deponin skall drivas så att nödvändiga åtgärder vidtas för att hindra olyckor och begränsa följderna av dem.
 - iv) Sökanden skall, på grundval av de metoder som medlemsstaterna skall besluta om innan driften påbörjas, ha vidtagit eller komma att vidta lämpliga åtgärder i form av en ekonomisk säkerhet eller någon motsvarighet för att säkerställa iakttagande av de skyldigheter (inbegripet efterbehandlingsåtgärder) som åligger sökanden enligt det tillstånd som utfärdas i enlighet med bestämmelserna i det här direktivet och att de avslutningsförfaranden som krävs enligt artikel 13 tillämpas. Denna säkerhet eller dess motsvarighet skall bibehållas så länge som detta i enlighet med artikel 13.d är nödvändigt för underhålls- och efterbehandlingsverksamheten på platsen. Medlemsstaterna får, efter eget val, förklara att denna punkt inte skall gälla deponier för inert avfall.
- b) deponeringsprojekt är förenligt med den relevanta avfallsplan eller de relevanta avfallsplaner som avses i artikel 7 i direktiv 75/442/EEG,
- c) den behöriga myndigheten, innan driften påbörjas, skall inspektera platsen för att försäkra sig om att de relevanta villkoren i tillståndet är uppfyllda. Detta minskar inte på något sätt huvudmannens ansvar enligt villkoren i tillståndet.

*Artikel 9***Tillståndets innehåll**

För att förtydliga och komplettera bestämmelserna i artikel 9 i direktiv 75/442/EEG och artikel 9 i direktiv 96/61/EG skall tillståndet för deponeringsverksamheten åtminstone innehålla följande:

- a) Uppgift om vilken deponiklass tillståndet avser.
- b) En förteckning över typer av avfall och den totala mängd avfall som får deponeras.
- c) Uppgift om de krav som ställs på förberedande arbeten, driften av deponin och förfarandena för övervakning och kontroll, inbegripet beredningsplaner (punkt 4 b i bilaga III), samt provisoriska krav för avslutning och efterbehandling.

▼B

- d) Sökandens skyldighet att minst en gång per år till den behöriga myndigheten överlämna en rapport om de typer och mängder av avfall som har deponerats, och om resultaten av övervakningsprogrammet enligt artiklarna 12 och 13 samt bilaga III.

*Artikel 10***Kostnaden för deponering av avfall**

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att se till att alla kostnader för att inrätta och driva en deponeringsanläggning, så långt möjligt inbegripet kostnaden för den ekonomiska säkerheten eller dess motsvarighet som avses i artikel 8.a iv och de beräknade kostnaderna för avslutning och efterbehandling av platsen under minst trettio år, skall omfattas av det pris som huvudmannen skall ta ut för deponering av alla slag av avfall på den platsen. Medlemsstaterna skall i enlighet med kraven i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation⁽¹⁾ säkerställa insyn i fråga om insamling och användning av all nödvändig information rörande kostnaderna.

*Artikel 11***Rutiner för mottagning av avfall**

1. Medlemsstaterna skall innan avfallet tas emot vid deponin vidta åtgärder så att,

- a) förutsatt att det rör sig om samma typ av avfall, innehavaren eller huvudmannen före leverans, när leverans sker, eller när den första av en serie leveranser sker, genom lämplig dokumentation kan visa att avfallet i fråga kan tas emot på en sådan plats under iakttagande av villkoren i tillståndet, och att det uppfyller mottagningskriterierna i bilaga II,

b) följande mottagningsrutiner iakttas av huvudmannen:

— Handlingar som rör avfallet, inklusive de handlingar som krävs enligt artikel 5.3 i direktiv 91/689/EEG och, i förekommande fall, även de handlingar som krävs enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen⁽²⁾, skall kontrolleras.

— Okulärbesiktning av avfallet skall göras vid infarten och vid tippsåret och överensstämelsen med den beskrivning som lämnats i de handlingar som innehavaren har lagt fram skall, i förekommande fall, kontrolleras. Om representativa prover måste tas enligt punkt 3 nivå 3 i bilaga II skall analysresultaten sparas och provtagningen utföras i enlighet med punkt 5 i bilaga II. Dessa prov skall sparas minst en månad.

⁽¹⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 120/97 (EGT L 22, 24.1.1997, s. 14).

▼B

- Ett register skall föras som innehåller uppgifter om mängderna av och egenskaperna hos det deponerade avfallet, liksom ursprung, leveransdatum, avfallproducentens identitet eller, om det rör sig om kommunalt avfall, insamlarens identitet och, om det rör sig om farligt avfall, dettas exakta placering i deponin. På begäran skall denna information för statistiska ändamål göras tillgänglig för de behöriga nationella statistikmyndigheterna och gemenskapens behöriga statistiska organ.
- c) huvudmannen för deponin alltid skall tillhandahålla ett skriftligt mottagningsbevis avseende varje leverans som mottas vid deponin,
- d) utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 259/93, huvudmannen, om avfall inte tas emot vid en deponi, utan dröjsmål skall underrätta den behöriga myndigheten om att avfallet inte tagits emot.

2. För deponier som är undantagna från bestämmelserna i detta direktiv i enlighet med artikel 3.4 och 3.5 skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att åstadkomma

- regelbunden okulärbesiktning av avfallet på deponeringsplatsen för att säkerställa att endast icke-farligt avfall från ön eller glesbebyggelsen mottas vid anläggningen, och
- att det förs ett register över mängden avfall som deponeras på platsen.

Medlemsstaterna skall se till att uppgifter om mängd och, om möjligt, typ av avfall som går till sådana undantagna platser tas med i de regelbundna rapporterna till kommissionen om direktivets genomförande.

Artikel 12

Kontroll- och övervakningsförfaranden under driftsfasen

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder så att kontroll- och övervakningsförfarandena under driftsfasen åtminstone uppfyller följande krav:

- a) Huvudmannen för en deponi skall under driftsfasen genomföra det kontroll- och övervakningsprogram som specificeras i bilaga III.
- b) Huvudmannen skall underrätta den behöriga myndigheten om all betydande negativ miljöpåverkan som visar sig vid kontroll- och övervakningsförfarandena och följa den behöriga myndighetens beslut om arten och tidpunkten för de rättelseåtgärder som skall vidtas. Dessa åtgärder skall genomföras på huvudmannens bekostnad.

Huvudmannen skall i den omfattning som den behöriga myndigheten bestämmer och åtminstone en gång om året på grundval av samlade uppgifter rapportera alla övervakningsresultat till de behöriga myndigheterna, i syfte att avgöra om tillståndsvillkoren följs och för att öka kunskaperna om vad som händer med avfallet i deponin.

- c) Kvalitetskontrollen av de analytiska delarna av de kontroll- och övervakningsförfaranden och/eller de analyser som avses i artikel 11.1 b skall utföras av sakkunniga laboratorier.

▼B*Artikel 13***Förfaranden för avslutning och efterbehandling**

Medlemsstaterna skall, när det är lämpligt i enlighet med det tillstånd som beviljats, vidta följande åtgärder:

- a) Avslutningsförfarandet vid en deponi eller en del av denna skall påbörjas
 - i) när de relevanta villkoren i tillståndet är uppfyllda, eller
 - ii) efter tillstånd av den behöriga myndigheten, på huvudmannens begäran, eller
 - iii) genom ett motiverat beslut av den behöriga myndigheten.
- b) En deponi, eller en del av den, kan endast anses som definitivt avslutad när den behöriga myndigheten har utfört en slutbesiktning på platsen, har utvärderat alla rapporter som lagts fram av huvudmannen och har meddelat huvudmannen att den godkänner avslutningen. Detta skall inte på något sätt minska huvudmannens ansvar enligt villkoren i tillståndet.
- c) Sedan en deponi slutgiltigt har avslutats skall huvudmannen vara ansvarig för dess underhåll, övervakning och kontroll i efterbehandlingsfasen så länge som den behöriga myndigheten kräver det, med beaktande av den tid under vilken deponin kan utgöra en risk.

Huvudmannen skall underrätta den behöriga myndigheten om all betydande negativ miljöpåverkan som visar sig vid kontrollförfarandena och följa den behöriga myndighetens beslut rörande arten och tidpunkten för de rättelseåtgärder som skall vidtas.

- d) Så länge den behöriga myndigheten anser att en deponi kan medföra risk för miljön och utan att det påverkar någon gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning såvitt avser innehavarens ansvar, skall huvudmannen för deponin vara ansvarig för övervakning och analys av deponigas och lakvatten från deponin samt för grundvattentillståndet i närområdet kring deponin i enlighet med bilaga III.

*Artikel 14***Befintliga deponier**

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att deponier för vilka tillstånd gäller eller som redan är i drift vid tidpunkten för överföring av detta direktiv, inte får fortsätta att vara i drift om inte de åtgärder som anges nedan vidtas så snart som möjligt och senast inom åtta år från den tidpunkt som anges i artikel 18.1.

- a) Inom ett år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall huvudmannen för en deponi förbereda och för de behöriga myndigheterna för godkännande lägga fram en omställningsplan för platsen som inbegriper de uppgifter som förtecknas i artikel 8 och alla rättelseåtgärder som huvudmannen anser nödvändiga för att följa kraven i detta direktiv med undantag av kraven i punkt 1 i bilaga I.
- b) Sedan omställningsplanen har lagts fram skall de behöriga myndigheterna fatta definitivt beslut om huruvida driften får fortsätta på grundval av nämnda omställningsplan och detta direktiv. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att i enlighet med artiklarna 7.g och 13 så snart som möjligt avsluta deponier för vilka tillstånd till fortsatt verksamhet i enlighet med artikel 8 inte givits.

▼B

- c) På grundval av den godkända omställningsplanen för platsen skall den behöriga myndigheten tillåta nödvändiga arbeten och ange en övergångsperiod för planens genomförande. Varje befintlig deponi skall överensstämma med kraven i detta direktiv, med undantag av kraven i punkt 1 i bilaga I, senast åtta år efter den dag som anges i artikel 18.1.
- d) i) Inom ett år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1, skall artiklarna 4, 5 och 11 och bilaga II tillämpas på deponier för farligt avfall.
- ii) Inom tre år efter den tidpunkt som anges i artikel 18.1 skall artikel 6 tillämpas på farligt avfall.

*Artikel 15***Rapporteringskyldighet**

Vart tredje år skall medlemsstaterna till kommissionen sända en rapport om genomförandet av detta direktiv, varvid de nationella strategier som skall införas enligt artikel 5 särskilt skall beaktas. Rapporten skall upprättas på grundval av ett frågeformulär eller en förlaga som utarbetas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG ⁽¹⁾. Frågeformuläret eller förlagan skall sändas till medlemsstaterna sex månader före början av den period som omfattas av rapporten. Rapporten skall sändas till kommissionen inom nio månader från utgången av den treårsperiod som omfattas av rapporten.

Kommissionen skall inom nio månader från mottagandet av rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en gemenskapsrapport om genomförandet av detta direktiv.

▼M2*Artikel 16***Kommittéförfarande**

Alla åtgärder som krävs för att anpassa bilagorna till detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen samt för att anta åtgärder för standardisering av kontroll, provtagning och analysmetoder i samband med deponering av avfall ska antas av kommissionen, biträdd av den kommitté som inrättats genom artikel 18 i direktiv 2006/12/EG. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.3. När det gäller bilaga II ska kommittén därför iakttta följande: med beaktande av de allmänna principerna och förfarandena i fråga om kriterier för kontroll och mottagning enligt bilaga II bör särskilda kriterier och/eller testmetoder och därmed förbundna gränsvärden fastställas för varje deponiklass, inbegripet, om det behövs, särskilda typer av deponier inom varje klass, inklusive underjordsförvar.

Kommissionen ska anta och där så krävs ändra bestämmelser om harmonisering och regelbunden överföring av de statistiska uppgifter som avses i artiklarna 5, 7 och 11, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 17.2.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼ M1*Artikel 17*

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ⁽¹⁾ tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

▼ M2

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼ B*Artikel 18***Överföring**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast två år efter dess ikraftträdande. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Euro-peiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 20***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼B*BILAGA I***ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER FÖR ALLA DEPONIKLASSER****1. Lokalisering**

1.1 Vid lokalisering av en deponi skall hänsyn tas till krav som rör

- a) avståndet från platsens yttre gräns till bostads- och rekreationsområden, vattenleder, vattenförekomster och jordbruksområden eller tätbebyggelse,
- b) förekomsten av grundvatten, kustvatten eller naturskyddszoner i området,
- c) de geologiska och hydrogeologiska förhållandena i området,
- d) risken för översvämningar, sättningar, jordskred eller snöskred på platsen,
- e) skyddet av natur- eller kulturarvet i området.

1.2 Deponin kan tillåtas endast om det framkommer att deponin med beaktande av platsens särdrag med hänsyn till ovannämnda krav eller rättelseåtgärder som skall vidtas inte utgör någon allvarlig risk för miljön.

2. Vattenkontroll och lakvattenhantering

Lämpliga åtgärder skall, med hänsyn till deponins egenskaper och de meteorologiska omständigheterna, vidtas för att

- kontrollera vatten från nederbörd som tränger in i deponin,
- hindra att ytvatten och/eller grundvatten tränger in i det deponerade avfallet,
- samla in förorenat vatten och lakvatten. Om en bedömning som grundas på beaktande av deponins lokalisering och på vilket avfall som skall tas emot visar att deponin inte utgör någon potentiell risk för miljön, kan den behöriga myndigheten besluta att denna bestämmelse inte skall vara tillämplig,
- behandla förorenat vatten och lakvatten som samlats in från deponin så att detta når upp till den kvalitet som krävs för att det skall få släppas ut.

Ovannämnda bestämmelser behöver inte tillämpas på deponier för inert avfall.

3. Skydd av mark och vatten

3.1 En deponi skall vara lokaliserad och utformad så att de nödvändiga villkoren för att förebygga förorening av mark, grundvatten eller ytvatten uppfylls och så att en effektiv uppsamling av lakvatten garanteras, vid den tid och på de villkor som anges i punkt 2. Skydd av mark, grundvatten och ytvatten skall genomföras genom att kombinera en geologisk barriär och en botten tätning under driftsfasen/den aktiva fasen och genom att kombinera en geologisk barriär och en topptätning under den passiva fasen/efter avslutningen.

3.2 En geologisk barriär föreligger när de geologiska och hydrogeologiska förhållandena under och i närheten av en deponi innebär en fastläggande förmåga som är tillräcklig för att förebygga en potentiell risk för mark och grundvatten.

▼B

Deponins botten och sidor skall bestå av ett mineralskikt som uppfyller krav i fråga om permeabilitet och tjocklek med en kombinerad effekt när det gäller skydd av mark, grundvatten och ytvatten som minst är likvärdig med effekterna av följande krav:

- Deponi för farligt avfall: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; mäktighet ≥ 5 m.
- Deponi för icke-farligt avfall: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; mäktighet ≥ 1 m.
- Deponi för inert avfall: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; mäktighet ≥ 1 m.

m/s: meter/sekund

Om den geologiska barriären inte på ett naturligt sätt uppfyller ovanstående villkor kan den kompletteras på konstgjord väg och förstärkas på andra sätt som ger likvärdigt skydd. En geologisk barriär som har framställts på konstgjord väg bör inte ha en tjocklek på mindre än 0,5 m.

- 3.3 Förutom den geologiska barriär som beskrivs ovan skall ett system för uppsamling av lakvatten och botten tätning tillföras i enlighet med följande principer för att säkerställa att lakvattenansamlingen på botten av deponin är så liten som möjligt:

Uppsamling av lakvatten och tätning av botten

Deponiklass	Icke-farligt	Farligt
Artificiellt tätskikt	krävs	krävs
Dräneringsskikt $\geq - 0,5$ m	krävs	krävs

Medlemsstaterna får fastställa allmänna eller särskilda krav på deponier för inert avfall och på de ovannämnda tekniska hjälpmedlens egenskaper.

Om den behöriga myndigheten efter beaktande av de potentiella riskerna för miljön finner att det är nödvändigt att hindra lakvattenbildning, får en toptätning föreskrivas. För toptätning rekommenderas följande:

Deponiklass	Icke-farligt	Farligt
Gasdräneringsskikt	krävs	krävs ej
Artificiellt tätskikt	krävs ej	krävs
Ogenomsläppligt mineralskikt	krävs	krävs
Dräneringsskikt $> 0,5$ m	krävs	krävs
Jordtäckning > 1 m	krävs	krävs

- 3.4 Om den behöriga myndigheten på grundval av en bedömning av miljörisker och med särskilt beaktande av direktiv 80/68/EEG ⁽¹⁾, i enlighet med avsnitt 2 ("vattenkontroll och lakvattenhantering"), beslutar att uppsamling och behandling av lakvatten inte är nödvändig, eller om det har konstaterats att deponin inte utgör någon potentiell risk för mark, grundvatten eller ytvatten, får kraven i punkterna 2 och 3 ovan minskas i enlighet därmed. När det gäller deponi för inert avfall kan dessa krav anpassas genom nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 20, 26.1.1980, s. 43. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

▼B

- 3.5 Den metod som skall användas för stämning av permeabilitetskoefficienten för deponier, i fält och för platsens hela utsträckning, skall utvecklas och godkännas av den kommitté som inrättas enligt artikel 17 i detta direktiv.

4. **Gaskontroll**

- 4.1 Lämpliga åtgärder skall vidtas för att kontrollera ackumulation och migration av deponigas (bilaga III).
- 4.2 Deponigas skall insamlas från alla deponier som tar emot biologiskt nedbrytbart avfall och deponigasen skall behandlas och utnyttjas. Om den insamlade gasen inte kan användas för energiproduktion, skall den facklas.
- 4.3 Insamling, behandling och användning av deponigas enligt punkt 4.2 skall ske på ett sådant sätt att skador på eller försämring av miljön och risker för människors hälsa begränsas så mycket som möjligt.

5. **Olägenheter och risker**

Åtgärder skall vidtas för att minska olägenheter och risker som orsakas av deponin genom

- utsläpp av lukt och damm,
- material som transporteras med vinden,
- buller och trafikrörelser,
- fåglar, skadedjur och insekter,
- bildning av aerosoler,
- bränder.

Deponin skall vara utrustad så att smuts från deponin inte sprids till allmänna vägar och till omgivningen.

6. **Stabilitet**

Placeringen av avfall på platsen skall äga rum på ett sådant sätt att stabilitet för avfallsmassorna och för med avfallet förbundna strukturer garanteras, särskilt när det gäller att undvika glidningar. Om en konstgjord barriär upprättas skall det konstateras att det geologiska underlaget, med beaktande av deponins morfologi, är tillräckligt stabilt för att förhindra sättningar som kan orsaka skada på barriären.

7. **Avspärrning**

Deponin skall skyddas för att hindra fritt tillträde till platsen. Grindarna skall vara låsta när deponin inte är öppen. Systemet för kontroll och tillträde till varje anläggning bör omfatta ett åtgärdsprogram för att upptäcka och förhindra illegal dumpning vid anläggningen.

▼M3

8. **Tillfällig lagring av metalliskt kvicksilver**

Följande krav ska tillämpas på tillfällig lagring i mer än ett år av metalliskt kvicksilver.

- Metalliskt kvicksilver ska lagras åtskilt från annat avfall.
- Behållare ska lagras i uppsamlingsbassänger som är försedda med lämplig beläggning som gör att de saknar sprickor och hål och är ogenomträngliga för metalliskt kvicksilver; de ska ha en tillräckligt stor volym för den lagrade kvantiteten kvicksilver.

▼ M3

- Lagringsplatsen ska vara försedd med konstruerade eller naturliga barriärer som klarar att skydda miljön från kvicksilverutsläpp och som har en tillräckligt stor volym för den totala lagrade kvantiteten kvicksilver.
- Lagringsplatsens golv ska vara täckt av ett material som är kvicksilverbeständigt. Det ska finnas en lutning mot en uppsamlingsbrunn.
- Lagringsplatsen ska vara utrustad med ett brandskyddssystem.
- Lagringen ska organiseras på ett sådant sätt att det säkerställs att alla behållare är lätt åtkomliga.

BILAGA II

KRITERIER OCH FÖRFARANDE FÖR MOTTAGNING AV AVFALL

1. Inledning

I denna bilaga beskrivs följande:

- Allmänna principer för mottagning av avfall i de olika deponiklasserna. Det framtida klassificeringsförfarandet för avfall bör grundas på dessa principer.
- Riktlinjer som preliminärt anger vilka preliminära förfaranden för mottagning av avfall som skall följas tills en enhetlig klassificering för avfall och ett enhetligt förfarande för mottagning har utvecklats. Detta förfarande kommer tillsammans med de relevanta provtagningsförfarandena att utvecklas av den tekniska kommittén som avses i artikel 16 i detta direktiv. Den tekniska kommittén skall utveckla kriterier som måste uppfyllas för visst farligt avfall som skall tas emot i deponier för icke-farligt avfall. I dessa kriterier bör särskilt beaktas detta avfalls lakningsegenskaper på kort, medellång och lång sikt. Dessa kriterier skall utvecklas inom två år efter detta direktivs ikraftträdande. Den tekniska kommittén skall också utveckla kriterier som måste uppfyllas för avfall som skall tas emot för underjordsförvar. I dessa kriterier måste särskilt beaktas att avfallet inte förväntas reagera internt eller med berggrunden.

Den tekniska kommitténs arbete skall i detta hänseende slutföras inom tre år efter direktivets ikraftträdande och skall utföras med beaktande av de målsättningar som anges i artikel 1 i detta direktiv med undantag för förslag till standardisering av kontroll-, provtagnings- och analysmetoder som rör bilagorna till detta direktiv, vilka förslag skall antas inom två år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

2. Allmänna principer

Avfall som skall deponeras måste vara känt så exakt som möjligt i fråga om sammansättning, lakbarhet, egenskaper på lång sikt och allmänna egenskaper. Mottagning av avfall vid en deponi får ske på grundval av en förteckning både över avfall som skall tas emot eller avfall som inte skall tas emot, definierat i enlighet med art och ursprung, samt på grundval av metoder för avfallsanalys och gränsvärden för egenskaperna hos det avfall som skall tas emot. De framtida förfaranden för mottagning av avfall som beskrivs i detta direktiv skall så långt möjligt grundas på standardiserade metoder för avfallsanalys och gränsvärden för egenskaperna hos det avfall som skall tas emot.

Innan sådana analysmetoder och gränsvärden har definierats bör medlemsstaterna för varje deponiklass fastställa åtminstone nationella förteckningar över avfall som skall tas emot eller inte skall tas emot, eller definiera de kriterier som skall uppfyllas för att avfallet skall tas upp i förteckningarna. För att tas emot i en viss deponiklass måste ett avfallsslag finnas på den relevanta nationella förteckningen eller uppfylla kriterier som motsvarar dem som gäller för att upptas i förteckningen. Dessa förteckningar, eller de likvärdiga kriterierna, samt analysmetoderna och gränsvärdena skall sändas till kommissionen inom sex månader från överföringen av detta direktiv eller när de antas på nationell nivå.

Dessa förteckningar eller kriterier för mottagning skall användas för att fastställa anläggningsspecifika förteckningar, det vill säga en förteckning över mottaget avfall som specificeras i tillståndet i enlighet med artikel 9 i direktivet.

Kriterierna för mottagning av avfall på referensförteckningarna eller i en deponiklass kan grundas på annan lagstiftning och/eller på avfallets egenskaper.

▼B

Kriterierna för mottagning av en speciell deponiklass skall grundas på överväganden om

- skydd av omgivande miljö (särskilt grundvatten och ytvatten),
- skydd av miljöskyddssystemen (dvs. tätskikt och anordningar för lakvattenbehandling),
- skydd av den eftersträvade avfallsstabiliseringsprocessen inuti deponin,
- skydd mot risker för människors hälsa.

Exempel på kriterier som grundas på avfallets egenskaper är

- krav när det gäller kännedom om total sammansättning,
- begränsningar av halten organiskt material i avfallet,
- krav eller begränsningar när det gäller den biologiska nedbrytbarheten hos de organiska avfallskomponenterna,
- begränsningar av mängden specificerade, potentiellt skadliga/farliga komponenter (med beaktande av de ovannämnda skyddskriterierna),
- begränsningar av den potentiella och förväntade lakbarheten för specificerade, potentiellt skadliga/farliga komponenter (i förhållande till de ovannämnda skyddskriterierna),
- ekotoxikologiska egenskaper hos avfallet och det lakvatten som detta ger upphov till.

De kriterier för mottagning av avfall som grundas på avfallets egenskaper skall generellt vara mycket utförliga för deponier för inert avfall och kan vara mindre utförliga för deponier för icke-farligt avfall och ännu mindre utförliga för deponier för farligt avfall på grund av den högre miljöskyddsnivån hos de två senare.

3. Allmänna förfaranden för kontroll och mottagning av avfall

Den allmänna karakteriseringen och kontrollen av avfall skall grundas på följande tre nivåer:

Nivå 1: *Grundläggande karakterisering.* Detta innebär en noggrann bestämning, enligt standardiserad analys och testmetoder för avfallets beteende, dess lakningsbeteende på kort och lång sikt och/eller avfallets karakteristiska egenskaper.

Nivå 2: *Provning av överensstämmelse.* Detta innebär regelbunden provning genom enklare standardiserade analyser och testmetoder för avfallets beteende för att bestämma huruvida ett avfall uppfyller villkoren för tillståndet och/eller specifika referensskriterier. Provningarna avser främst nyckelparametrar och beteende som identifierats genom den grundläggande karakteriseringen.

Nivå 3: *Kontroll på platsen.* Detta innebär snabba kontrollmetoder för att bekräfta att ett visst avfall är detsamma som det som har genomgått provning av överensstämmelse och det som har beskrivits i de medföljande handlingarna. Den kan bestå i enbart en okulärbesiktning av en avfallslast före och efter lossning vid deponin.

Varje typ av avfall skall normalt karakteriseras enligt nivå 1 och uppfylla de tillämpliga kriterierna för att kunna godtas på en referensförteckning. För att få stå kvar på en anläggningsspecifik förteckning måste en avfallstyp med regelbundna intervall (t.ex. årligen) provas enligt nivå 2 och uppfylla de tillämpliga kriterierna. Varje avfallslast som anländer till deponins infart måste underkastas kontroll enligt nivå 3.

▼B

Vissa typer av avfall kan permanent eller tillfälligt undantas från provning på nivå 1. Skälet till detta kan vara att provningarna är praktiskt ogenomförbara, att tillämpliga provningsrutiner och kriterier för mottagning inte finns att tillgå, eller på att det finns lagstiftning som innehåller andra regler för detta.

4. Riktlinjer för preliminära förfaranden för mottagning av avfall

Fram till dess att denna bilaga är fullständig är endast kontroll på nivå 3 obligatorisk, medan kontroll enligt nivåerna 1 och 2 skall tillämpas i möjligaste mån. På detta preliminära stadium skall avfall som skall tas emot vid en deponi av en speciell klass antingen finnas på en restriktiv nationell eller anläggningsspecifik förteckning för den deponiklassen eller uppfylla kriterier som är likvärdiga med dem som utgör krav för att upptas på förteckningen.

Följande allmänna riktlinjer kan användas för att ställa upp preliminära kriterier för mottagning av avfall vid deponier av de tre huvudsakliga klasserna eller på de motsvarande förteckningarna:

Deponier för inert avfall: endast inert avfall som anges i artikel 2 e får godtas på förteckningen.

Deponier för icke-farligt avfall: För att godtas på förteckningen får en avfallstyp inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 91/689/EEG.

Deponier för farligt avfall: en preliminär summarisk förteckning över deponier för farligt avfall torde endast omfatta de avfallstyper som omfattas av direktiv 91/689/EEG. Sådana avfallstyper bör dock inte godtas på förteckningen utan föregående behandling om de uppvisar en total halt eller lakbarhet av potentiellt farliga komponenter som är tillräckligt hög för att innebära en arbetsmiljö- eller miljörisk på kort sikt eller för att förhindra tillräcklig stabilisering av avfallet inom den projekterade drifttiden för deponin.

5. Provtagning av avfall

Provtagning av avfall kan ge upphov till allvarliga problem med avseende på representativitet och tekniker, på grund av den heterogena beskaffenheten hos många slag av avfall. En europeisk standard för provtagning kommer att utvecklas. Innan denna standard har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 17 i detta direktiv, får medlemsstaterna tillämpa nationella standarder och förfaranden.

▼M3

6. Särskilda krav för metalliskt kvicksilver

Följande krav ska tillämpas på tillfällig lagring i mer än ett år av metalliskt kvicksilver.

A. Kvicksilvrets sammansättning

Metalliskt kvicksilver ska uppfylla följande krav:

- En kvicksilverhalt på mer än 99,9 viktprocent.
- Inga föroreningar som kan korrodera kolstål eller rostfritt stål (t.ex. salpetersyra och kloridsaltlösningar).

B. Inneslutning

Behållare som används för lagring av metalliskt kvicksilver ska vara korrosions- och stötsäkra. Svetsfogar ska därför undvikas. Behållarna ska i synnerhet uppfylla följande krav:

- Behållarmaterial: kolstål (minst ASTM A36) eller rostfritt stål (AISI 304, 316L).

▼ M3

- Behållarna ska vara gas- och vätsketäta.
- Behållarens utsida ska vara beständig mot lagringsförhållandena.
- Behållarens konstruktionstyp ska klara fallprov och täthetsprov enligt kapitel 6.1.5.3 och 6.1.5.4 i FN:s rekommendationer om transport av farligt gods, testhandboken.

Behållarens fyllnadsgrad får vara högst 80 volymprocent för att säkerställa att tillräckligt tomrum finns tillgängligt och att varken läckor eller permanent deformation av behållaren kan inträffa till följd av att vätskan expanderar på grund av hög temperatur.

C. Godkännandeförfarande

Endast behållare med ett intyg som uppfyller kraven i detta avsnitt får godkännas.

Godkännandeförfarandena ska uppfylla följande krav:

- Endast metalliskt kvicksilver som uppfyller de ovan fastställda minimikriterierna för godkännande får godkännas.
- Behållarna ska undergå okulär besiktning före lagringen. Skadade, läckande eller korroderade behållare ska inte godtas.
- Behållarna ska vara försedda med en hållbar stämpel som anger behållarens identifieringsnummer, konstruktionsmaterialet, tomvikten, tillverkarens uppgifter och konstruktionsdatumet.
- Behållarna ska vara försedda med en permanent monterad plakett där intygets referensnummer anges.

D. Intyg

Det intyg som avses i underavsnitt C ska innehålla följande:

- Avfallsproducentens namn och adress.
- Namn och adress på den som är ansvarig för deponeringen.
- Plats och datum för deponeringen.
- Mängden kvicksilver.
- Kvicksilvrets renhetsgrad och, om relevant, en beskrivning av föroreningarna, inklusive analysrapporten.
- Bekräftelse av att behållarna har använts uteslutande för transport/lagring av kvicksilver.
- Behållarnas identifieringsnummer.
- Eventuella särskilda kommentarer.

Intygen ska utfärdas av avfallsproducenten eller, om detta inte går, av den person som är ansvarig för hanteringen.

BILAGA III

FÖRFARANDE FÖR KONTROLL OCH ÖVERVAKNING UNDER
DRIFTS- OCH EFTERBEHANDLINGSFASERNA

1. Inledning

Ändamålet med denna bilaga är att ange minimiförfaranden för övervakning för att kontrollera

- att avfall har mottagits för deponering i enlighet med de kriterier som satts upp för den aktuella deponiklassen,
- att processerna inuti deponin fortskrider som önskat,
- att miljöskyddssystemen fungerar fullt ut på avsett sätt,
- att villkoren i tillståndet för deponin är uppfyllda.

2. Meteorologiska data

Enligt skyldigheten att rapportera (artikel 15) skall medlemsstaterna tillhandahålla data om insamlingsmetoden för meteorologiska data. Det åligger medlemsstaterna att besluta hur dessa data skall samlas in (på platsen, nationellt meteorologiskt nätverk, etc.).

Skulle medlemsstaterna besluta att vattenbalansen är ett effektivt verktyg för att utvärdera om lakvatten ackumuleras i deponin eller läcker ut, rekommenderas att följande data samlas in genom övervakning av deponin eller från den närmaste meteorologiska stationen, om så krävs av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 13.c i detta direktiv:

	Driftsfas	Efterbehandlingsfas
1.1 Mängd nederbörd	dagligen	dagligen, samt månatliga värden
1.2 Temperatur (min, max, 14.00 CET)	dagligen	månadsmedelvärde
1.3 Riktning och styrka på rådande vind	dagligen	krävs ej
1.4 Avdunstning (lysimeter) ⁽¹⁾	dagligen	dagligen, samt månatliga värden
1.5 Luftfuktighet (14.00 CET)	dagligen	månadsmedelvärde

⁽¹⁾ Eller med hjälp av andra lämpliga metoder.

3. Utsläppsdata: vatten, lakvatten och gaskontroll

Prov på lakvatten och ytvatten (om det finns) skall samlas in vid representativa punkter. Provtagning och mätning (volym och sammansättning) av lakvattnet måste utföras separat vid varje punkt där lakvatten leds ut från platsen. Referens: allmänna riktlinjer om provtagningsteknologi, ISO 5667-2 (1991). Övervakning av ytvatten (om sådant finns) skall utföras vid minst två punkter, en uppströms deponin och en nedströms.

Gasövervakningen måste vara representativ för varje sektion av deponin.

Frekvensen för provtagning och analys förtecknas i nedanstående tabell.

▼B

För lakvatten och vatten skall ett prov tas, som är representativt för den genomsnittliga sammansättningen.

	Driftsfas	Efterbehandlingsfas ⁽²⁾
2.1 Lakvattenvolym	månatligen ⁽¹⁾ ⁽³⁾	var sjätte månad
2.2 Lakvattensammansättning ⁽²⁾	kvartalsvis ⁽³⁾	var sjätte månad
2.3. Volym och sammansättning på ytvatten ⁽⁷⁾	kvartalsvis ⁽³⁾	var sjätte månad
2.4 Potentiella gasutsläpp och atmosfärtryck ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ etc.)	månatligen ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾	var sjätte månad ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Provtagningsfrekvensen kann anpassas på grundval av morfologin hos avfallet (i en kulle, begravn, etc.). Detta måste specificeras i tillståndet.

⁽²⁾ De parametrar som skall mätas och de ämnen som skall analyseras varierar med sammansättningen av det deponerade avfallet; de måste fastställas i tillståndsdokumentet och avspeglar lakegenskaperna hos avfallet.

⁽³⁾ Om utvärderingen av data visar att längre intervall är lika effektivt, kan de anpassas. För lakvatten måste konduktiviteten alltid mätas minst en gång om året.

⁽⁴⁾ Dessa mätningar har huvudsakligen samband med innehållet i organiskt material i avfallet.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ regelbundet, andra gaser som krävs enligt sammansättningen av det deponerade avfallet, för att avspeglar dess lakegenskaper.

⁽⁶⁾ Effektiviteten hos gasutvinningssystemen måste kontrolleras regelbundet.

⁽⁷⁾ På grundval av egenskaperna hos deponin kan den behöriga myndigheten bestämma att dessa mätningar inte krävs, och följaktligen rapportera på det sätt som förutsetts i artikel 15 i direktivet.

2.1 och 2.2 är tillämpliga endast när lakvatteninsamling äger rum (se bilaga I.2).

4. Skydd av grundvatten

A. Provtagning

Mätningarna måste vara sådana att de ger information om grundvatten som sannolikt påverkas av deponeringen av avfall, med minst en mätpunkt i grundvattnets inflödesregion och två i utflödesregionen. Detta antal kan ökas på grundval av en specifik hydrogeologisk undersökning och för att tidigt identifiera oavsiktliga utsläpp av lakvatten i grundvattnet.

Provtagningen måste utföras på åtminstone tre ställen innan deponering påbörjas för att fastställa referensvärden för framtida provtagning. Referens: provtagning av grundvatten, ISO 5667, del 11, 1993.

B. Övervakning

De parametrar som skall analyseras i proven måste bestämmas i förhållande till den förväntade sammansättningen av lakvattnet och grundvattnets kvalitet i området. När parametrarna för analys väljs skall hänsyn tas till mobilitet i grundvattenzonen. Parametrarna kan inkludera indikatorparametrar för att garantera tidig upptäckt av förändringar i vattenkvaliteten ⁽¹⁾.

	Driftsfas	Efterbehandlingsfas
Grundvattennivå	var sjätte månad ⁽¹⁾	var sjätte månad ⁽¹⁾
Grundvattensammansättning	platsspecifikt ⁽²⁾ ⁽³⁾	platsspecifikt ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Om grundvattennivån fluktuerar, måste frekvensen ökas.

⁽²⁾ Frekvensen måste baseras på möjligheten till sanerande åtgärder mellan två provtagningar om en riktvärdes-/gränsvärdesnivå nås, det vill säga frekvensen måste bestämmas på basis av kunskap och utvärdering av hastigheten på grundvattenflödet.

⁽³⁾ När en riktvärdes-/gränsvärdesnivå har uppnåtts (se C), måste kontroller göras genom förnyad provtagning. När en riktvärdes-/gränsvärdesnivå har bekräftats måste en beredskapsplan (inskriven i tillståndet) följas.

⁽¹⁾ Rekommenderade parametrar: pH, TOC, fenoler, tungmetaller, fluor, As, olja/kolväten.

▼B**C. Riktvärdes-/gränsvärdesnivåer**

Sådana betydande negativa verkningar för miljön, som anges i artiklarna 12 och 13 i detta direktiv, skall anses ha inträffat vad gäller grundvatten, när en analys av ett grundvattenprov visar en väsentlig förändring i vattenkvaliteten. En riktvärdes-/gränsvärdesnivå måste bestämmas med hänsyn till de specifika hydrogeologiska förhållandena i deponin, och grundvattnets kvalitet. Riktvärdes-/gränsvärdesnivån måste inskrivas i tillståndet om det är möjligt.

Observationerna måste utvärderas genom kontrollkartor med fastställda kontrollregler och nivåer för varje nedgående brunn. Kontrollnivåerna måste bestämmas från lokala variationer i grundvattenkvaliteten.

5. Platsens topografi: data om deponin

	Driftsfas	Efterbehandlingsfas
5.1 Struktur och sammansättning av deponin ⁽¹⁾	årligen	
5.2 Sättningsbeteende hos ytan på deponin	årligen	årlig avläsning

⁽¹⁾ Data för statusplanen för den berörda deponin: yta som täcks av avfall, avfallets volym och sammansättning, deponeringsmetoder, tid och varaktighet för deponeringen, beräkning av den återstående kapaciteten som fortfarande finns i deponin.

▼M3**6. Särskilda krav för metalliskt kvicksilver**

Följande krav ska tillämpas på tillfällig lagring i mer än ett år av metalliskt kvicksilver.

A. Krav avseende övervakning, inspektion och beredskap

Ett kontinuerligt system för övervakning av kvicksilverångor med en känslighet på minst 0,02 mg kvicksilver/m³ ska installeras på lagringsplatsen. Sensorer ska placeras på marknivå och i huvudhöjd. Det ska innefatta ett visuellt och akustiskt varningssystem. Systemet ska underhållas varje år.

Lagringsplatsen och behållarna ska besiktigas okulärt av en bemyndigad person minst en gång i månaden. När läckor upptäcks ska huvudmannen omedelbart vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förhindra alla utsläpp av kvicksilver i miljön och återställa en säker lagring av kvicksilver. Alla läckor ska anses ha betydande negativ miljöpåverkan enligt artikel 12 b.

Beredskapsplaner och tillfredsställande skyddsutrustning som är lämplig för hantering av metalliskt kvicksilver ska finnas tillgängliga på lagringsplatsen.

B. Register

Alla dokument som innehåller sådan information som avses i avsnitt 6 i bilaga II och i punkt A i detta avsnitt, inklusive det intyg som medföljer behållaren, samt dokumentation avseende lageruttag och avsändning av metalliskt kvicksilver efter den tillfälliga lagringen samt destination och planerad behandling ska arkiveras i minst tre år efter det att lagringen upphört.